

prawoboze.org

Aneks 7d: Pytania i odpowiedzi — dziewice, wdowy i kobiety rozwiedzione

Ta strona jest częścią serii o związkach, które Bóg akceptuje, i ma następującą kolejność:

1. [Aneks 7a: Dziewice, wdowy i kobiety rozwiedzione: Związki, które Bóg akceptuje.](#)
2. [Aneks 7b: List rozwodowy — prawdy i mity.](#)
3. [Aneks 7c: Marka 10:11-12 i fałszywa równość w cudzołóstwie.](#)
4. [Aneks 7d: Pytania i odpowiedzi — dziewice, wdowy i kobiety rozwiedzione](#) (Bieżąca strona).

Czym jest małżeństwo według Bożej definicji?

Od początku Pismo Święte objawia, że małżeństwo nie jest definiowane przez ceremonie, śluby czy ludzkie instytucje, lecz przez moment, w którym kobieta — czy to dziewczyna, czy wdowa — współżyje z mężczyzną. Ten pierwszy akt współżycia to według samego Boga zjednoczenie dwóch dusz w jedno ciało. Biblia konsekwentnie pokazuje, że tylko poprzez tę więź seksualną kobieta staje się związana z mężczyzną i pozostaje związana z nim aż do jego śmierci. Na tym fundamencie — jasno przedstawionym w Piśmie Świętym — opieramy nasze rozważania nad najczęstszymi pytaniami dotyczącymi dziewczyn, wdów i kobiet rozwiedzionych oraz obalamy zniekształcenia wprowadzone pod wpływem presji społecznej.

Zebraliśmy tutaj niektóre z najczęstszych pytań o to, czego Biblia naprawdę uczy na temat małżeństwa, cudzołóstwa i rozwodu. Naszym celem jest, na podstawie Pisma, wyjaśnić błędne interpretacje, które z czasem zostały rozpowszechnione, często w bezpośredniej sprzeczności z przykazaniami Bożymi. Wszystkie odpowiedzi opierają się na biblijnej perspektywie, która zachowuje spójność między Starym i Nowym Testamentem.

Pytanie: A co z Rachab? Była prostytutką, a jednak wyszła za mąż i jest częścią rodowodu Jezusa!

„Wszystko, co było w mieście, **wytracili** doszczętnie ostrzem miecza — zarówno **mężczyzn**, jak i kobiety, młodych i starych, a także woły, owce i osły” (Jozuego 6:21). **Rachab była wdową**, gdy przyłączyła się do Izraelitów. Jozue nigdy nie pozwoliłby, aby Żyd pojął za żonę poganę, która nie była dziewicą, chyba że nawróciła się i była wdową; dopiero wtedy byłaby **wolna, by zjednoczyć się z innym mężczyzną** zgodnie z Prawem Bożym.

Pytanie: Czy Jezus nie przyszedł, aby przebaczyć nasze grzechy?

Tak, praktycznie wszystkie grzechy są przebaczone, gdy dusza pokutuje i szuka Jezusa — także cudzołóstwo. Jednak po otrzymaniu przebaczenia człowiek **musi opuścić cudzołożny związek, w którym się znajduje**. Dotyczy to wszystkich grzechów: złodziej musi przestać kraść, kłamca przestać kłamać, bluźnierca przestać bluźnić itd. Tak samo cudzołożnik nie może trwać w cudzołożnym związku i oczekiwać, że grzech cudzołóstwa przestanie istnieć.

Dopóki pierwszy mąż kobiety żyje, jej dusza jest z nim złączona. Gdy on umrze, jego dusza wraca do Boga (Kaznodziei 12:7) i dopiero wtedy dusza kobiety jest wolna, by zjednoczyć się z duszą innego mężczyzny, jeśli tego zechce (Rzymian 7:3). **Bóg nie przebacza grzechów z góry — tylko te już popełnione**. Jeśli ktoś prosi Boga o przebaczenie w kościele i zostaje mu przebaczone, a tej samej nocy współżyje z kimś, kto nie jest jego współmałżonkiem w rozumieniu Boga, to **ponownie dopuścił się cudzołóstwa**.

Pytanie: Czy Biblia nie mówi do nawróconego: „Oto wszystko stało się nowe”? Czy to nie znaczy, że mogę zacząć od zera?

Nie. Fragmenty mówiące o nowym życiu człowieka nawróconego opisują, jak Bóg oczekuje, by żył po odpuszczeniu grzechów, i **nie oznaczają, że konsekwencje dawnych błędów zostały wymazane**.

Tak, apostoł Paweł napisał w 2 Koryntian 5:17: „Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe”, jako wniosek z tego, co stwierdził dwa wersety wcześniej (w. 15): „A umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już nie dla siebie żyli, lecz dla Tego, który za nich umarł i został wzbudzony.” To nie ma absolutnie **nic wspólnego z tym, by Bóg dawał kobiecie pozwolenie na rozpoczęcie życia miłosnego od zera**, jak naucza tylu świeckich przywódców.

Pytanie: Czy Biblia nie mówi, że Bóg przymyka oko na «czasy niewiedzy»?

Wyrażenia „czasy niewiedzy” (Dzieje Apostolskie 17:30) Paweł użył, przechodząc przez Grecję, zwracając się do ludu bałwochwalczego, który **nigdy nie słyszał o Bogu Izraela, o Biblii ani o Jezusie**. Nikt czytający ten tekst nie był nieświadomy tych rzeczy przed nawróceniem.

Ponadto fragment ten dotyczy pokuty i przebaczenia grzechów. Słowo nigdzie nawet nie sugeruje, że nie ma przebaczenia dla grzechu cudzołóstwa. Problem w tym, że wielu nie chce jedynie przebaczenia za cudzołóstwo już popełnione; **chcą także dalej trwać w cudzołożnym związku** — a Bóg tego nie akceptuje, niezależnie czy chodzi o mężczyznę, czy kobietę.

Pytanie: Dlaczego nic nie mówi się o mężczyznach? Czy mężczyźni nie dopuszczają się cudzołóstwa?

Tak, mężczyźni również dopuszczają się cudzołóstwa i **kara w czasach biblijnych była taka sama dla obojga**. Bóg jednak inaczej rozpatruje to, jak cudzołóstwo powstaje u każdego z nich. **Nie istnieje związek między dziewictwem mężczyzny a zjednoczeniem pary**. To kobieta, a nie mężczyzna, przesądza, czy dany związek jest cudzołóstwem.

Według Biblii mężczyzna — żonaty lub wolny — dopuszcza się cudzołóstwa zawsze wtedy, gdy współżyje z kobietą, która nie jest ani dziewczą, ani wdową. Na przykład, jeśli dwudziestopięcioletni mężczyzna-dziewic współżyje z dwudziestotrzyletnią kobietą, która nie jest dziewczą, mężczyzna dopuszcza się cudzołóstwa, gdyż kobieta ta — według Boga — jest żoną innego mężczyzny (Mateusza 5:32; Rzymian 7:3; Kapłańska 20:10; Powtórnego Prawa 22:22-24).

Dziewice, wdowy i niedziewice w czasie wojny

Oдноśnik	Polecenie
Liczb 31:17-18	Wytracić wszystkich mężczyzn i niedziewice; dziewice pozostawić przy życiu.
Sędziów 21:11	Wytracić wszystkich mężczyzn i niedziewice; dziewice pozostawić przy życiu.
Powtórnego Prawa 20:13-14	Wytracić wszystkich dorosłych mężczyzn. Pozostałe kobiety to wdowy i dziewice.

Pytanie: A więc kobieta rozwiedziona/pozostająca w separacji nie może wyjść za mąż, dopóki jej były mąż żyje, ale mężczyzna nie musi czekać, aż jego była żona umrze?

Nie, nie musi. Zgodnie z prawem Bożym mężczyzna, który rozstaje się z żoną z biblijnych przyczyn (zob. Mateusza 5:32), może poślubić dziewczę lub wdowę. Rzeczywistość jest jednak taka, że **niemal**

we wszystkich dzisiejszych przypadkach mężczyzna rozstaje się z żoną i żeni się z rozwiedzioną/pozostającą w separacji kobietą, a wtedy trwa w cudzołóstwie, ponieważ w oczach Boga jego nowa żona należy do innego mężczyzny.

Pytanie: Skoro mężczyzna nie cudzołoży, gdy poślubia dziewicę lub wdowę, czy to znaczy, że Bóg dziś akceptuje poligamię?

Nie. Poligamia nie jest dozwolona w naszych czasach ze względu na Ewangelię Jezusa i Jego surowsze zastosowanie Prawa Ojca. Litera Prawa, dana od stworzenia (*τὸ γράμμα τοῦ νόμου* — *to grámma tou nómu*), stwierdza, że dusza kobiety jest związana tylko z jednym mężczyzną, ale nie mówi, że dusza mężczyzny jest związana tylko z jedną kobietą. Dlatego w Piśmie cudzołóstwo jest zawsze charakteryzowane jako grzech przeciwko mężowi kobiety. Z tego powodu **Bóg nigdy nie powiedział, że patriarchowie i królowie byli cudzołożnikami, skoro ich żony były dziewicami lub wdowami w chwili ślubu.**

Z nadejściem Mesjasza otrzymaliśmy jednak pełne zrozumienie Ducha Prawa (*τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου* — *to pneûma tou nómu*). Jezus, jako jedyny Rzecznik, który zstąpił z nieba (Jana 3:13; Jana 12:48-50; Mateusza 17:5), nauczał, że **wszystkie przykazania Boże opierają się na miłości i dobru Jego stworzeń.** Litera Prawa to wyraz; Duch Prawa to jego istota.

W kwestii cudzołóstwa, choć litera Prawa nie zakazuje mężczyźnie bycia z więcej niż jedną kobietą, o ile są dziewicami lub wdowami, **Duch Prawa nie dopuszcza takiej praktyki.** Dlaczego? Ponieważ dziś powodowałaby cierpienie i zamęt wszystkich zaangażowanych — a **miłowanie bliźniego jak siebie samego jest drugim co do wielkości przykazaniem** (Kapłańska 19:18; Mateusza 22:39). W czasach biblijnych było to kulturowo akceptowane i oczekiwane; w naszych dniach jest nie do przyjęcia pod każdym względem.

Pytanie: A jeśli para w separacji postanowi się pojednać i przywrócić małżeństwo — czy to w porządku?

Tak, para może się pojednać pod warunkiem, że:

1. Mąż był rzeczywiście pierwszym mężczyzną żony; w przeciwnym razie małżeństwo nie było ważne już przed separacją.
2. Kobieta nie współżyła z innym mężczyzną podczas okresu separacji (Powtórzonego Prawa 24:1-4; Jeremiasza 3:1).

Odpowiedzi te potwierdzają, że biblijne nauczanie o małżeństwie i cudzołóstwie jest spójne i konsekwentne od początku do końca Pisma. Wiernie trzymając się tego, co Bóg ustanowił, unikamy zniekształceń doktrynalnych i zachowujemy świętość związku ustanowionego przez Niego.

